

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec T-628/22

René Repasi
proti
Európskej komisii

Uznesenie Všeobecného súdu (šiesta komora) z 21. júna 2023

„Žaloba o neplatnosť – Životné prostredie – Delegované nariadenie (EÚ) 2022/1214 – Taxonómia – Hospodárske činnosti súvisiace s fosílnym plynom a jadrovou energiou – Začlenenie do udržateľných hospodárskych činností – Člen Parlamentu – Neexistencia priamej dotknutosti – Neprípustnosť“

1. *Žaloba o neplatnosť – Fyzické alebo právnické osoby – Akty, ktoré sa ich priamo a osobne týkajú – Priama dotknutosť – Kritériá – Delegované nariadenie Komisie 2022/1214 – Žaloba podaná členom Európskeho parlamentu – Neexistencia priamej dotknutosti – Neprípustnosť*
(Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ; nariadenie Európskeho parlamentu a Rady 2020/852; nariadenie Komisie 2022/1214)

(pozri body 23, 24, 30 – 37)

2. *Inštitúcie Európskej únie – Výkon právomoci – Právomoc priznaná Komisii na prijímanie delegovaných aktov – Rozsah*
(Článok 290 ZFEÚ)

(pozri body 26 – 29)

Zhrnutie

Taxonómia: Všeobecný súd zamietol ako neprípustnú žalobu poslanca Európskeho parlamentu proti nariadeniu Komisie o udržateľnom charaktere určitých hospodárskych činností súvisiacich s fosílnym plynom a jadrovou energiou

Na rozdiel od Európskeho parlamentu nemôžu jeho jednotliví poslanci napadnúť takýto akt

Európsky parlament a Rada Európskej únie prijali 18. júna 2020 nariadenie 2020/852 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií¹. Týmto nariadením sa stanovujú kritériá na určenie toho, či sa hospodárska činnosť označuje za environmentálne udržateľnú z hľadiska rôznych environmentálnych cieľov, ktoré sú v ňom vymedzené. Jedným z týchto cieľov je zmierňovanie

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/852 z 18. júna 2020 o vytvorení rámca na uľahčenie udržateľných investícií a o zmene nariadenia (EÚ) 2019/2088 (Ú. v. EÚ L 198, 2020, s. 13).

zmeny klímy.² Podľa tohto dokumentu prechodné hospodárske činnosti, t. j. činnosti, pre ktoré nie sú k dispozícii žiadne technologicky a hospodársky uskutočniteľné nízkouhlíkové alternatívy, významne prispievajú k zmierňovaniu zmeny klímy, keďže smerujú ku klimatickej neutrálnosti, a to za predpokladu splnenia určitých kritérií.

Práve v tejto súvislosti Európska komisia prijala delegované nariadenie 2022/1214³, ktorým sa stanovujú technické kritériá preskúmania na určenie toho, za akých podmienok sú určité hospodárske činnosti súvisiace s fosílnym plynom a jadrovou energiou súčasťou prechodných činností, ktoré môžu prispieť najmä k cieľu, ktorým je zmierňovanie zmeny klímy.

René Repasi, ktorý je poslancom Európskeho parlamentu, ktorý sa domnieval, že Komisia prekročila právomoc prijímať delegované akty, ktorá jej bola zverená, podal na Všeobecný súd žalobu o neplatnosť tohto nariadenia, pričom tvrdil, že týmto nariadením došlo k zásahu do legislatívnej právomoci Parlamentu, a teda aj do jeho práv ako poslanca tohto parlamentu.

Všeobecný súd sa vo svojom uznesení vôbec po prvýkrát vyjadril k aktívnej legitimácii poslanca Parlamentu proti delegovanému nariadeniu Komisie, a následne zamietol žalobu ako neprípustnú.

Posúdenie Všeobecným súdom

Na úvod Všeobecný súd pripomenul, že podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ môže akákoľvek fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti aktu, ktorý jej nie je určený, pokiaľ sa jej predmetný akt priamo a osobne týka alebo pokiaľ ide o regulačný akt, ktorý sa jej priamo týka a nevyžaduje vykonávacie opatrenia. Na to, aby bol jednotlivец napadnutým aktom priamo dotknutý, musia byť kumulatívne splnené dve kritériá. Jednak musí napadnuté opatrenie priamo vyvolávať účinky na jeho právne postavenie a jednak nesmie ponechávať jeho adresátom, ktorí sú poverení jeho uplatňovaním, žiadny priestor na voľnú úvahu.

Pokiaľ ide o to, či má žalobca aktívnu legitimáciu na účely napadnutia delegovaného nariadenia 2022/1214, je pravda, že z judikatúry vyplýva, že akt Parlamentu, ktorý sa dotýka podmienok výkonu poslaneckých úloh jeho poslancov, je aktom, ktorý sa priamo dotýka ich právneho postavenia. Všeobecný súd však spresnil, že táto judikatúra sa týka vnútorných organizačných opatrení Parlamentu, ktoré sa priamo dotýkajú jeho poslancov, a nemožno ju uplatniť na prejednávajúcu vec, v ktorej by práva týchto poslancov mohli byť údajným zásahom do legislatívnej právomoci Parlamentu dotknuté len nepriamo. Všetky práva žalobcu spojené s výkonom legislatívnej právomoci Parlamentu, akými sú právo zúčastniť sa na riadnom legislatívnom postupe, právo na rešpektovanie ustanovení v oblasti právomoci a postupu, právo na obhajovanie demokratických právomocí Parlamentu, ako aj hlasovacie právo, právo iniciatívy a právo na účasť s cieľom zabezpečiť politický vplyv, sa totiž majú vykonávať len v rámci vnútorných postupov Parlamentu, a preto o nich nemožno usudzovať, že sú prijatím delegovaného nariadenia 2022/1214 priamo dotknuté.

² Články 3 a 9 nariadenia 2020/852.

³ Delegované nariadenie Komisie (EÚ) 2022/1214 z 9. marca 2022, ktorým sa mení delegované nariadenie (EÚ) 2021/2139, pokiaľ ide o hospodárske činnosti v určitých odvetviach energetiky, a delegované nariadenie (EÚ) 2021/2178, pokiaľ ide o osobitné zverejňovanie informácií o týchto hospodárskych činnostiach (Ú. V. EÚ L 188, 2022, s. 1).

V tejto súvislosti Všeobecný súd dodal, že zásady zastupiteľskej demokracie a právneho štátu, na ktoré sa odvolával žalobca na podporu toho, aby bola uznaná jeho aktívna legitímácia, rovnako ako aj ochrana inštitucionálnej rovnováhy a práva na právnu ochranu menšiny nemôžu spochybniť tento záver, keďže Parlament má právo podať žalobu proti aktom práva Únie, ktorá je spôsobilá zabezpečiť dodržiavanie týchto zásad. Rovnako to platí aj vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu, podľa ktorých by poslanci Parlamentu mali byť priamo dotknutí aktmi, ktoré sa dotýkajú pravidiel právomocí, základných ustanovení legislatívneho postupu alebo aktov predstavujúcich zneužitie právomoci.

Vzhľadom na tieto úvahy Všeobecný súd dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu legitímáciu, keďže nie je delegovaným nariadením 2022/1214 priamo dotknutý.